

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg C. Sp. 521) og dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Endvidere foretoges: ||

Anden Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af en Valutacentral.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1716).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—9 (se Tillæg C. Sp. 1555) og dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i og Tillæg til Forordning af 8. Juni 1839 indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende fremmedes Handelsberetigelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1740).

Der var ikke stillet Ændringsforslag

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—4 (se Tillæg C. Sp. 1559) og dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Fremme af en hensigtsmæssig Jordfordeling mellem Landejendomme i de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1549).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Medens Udskiftningsforholdene her i Landet Nord for den tidligere Grænse i det store og hele er ordnet paa en saadan Maade, at de maa siges at være blandt de bedste, der findes i noget Land i Europa, er Forholdene i Sønderjylland i saa Henseende ikke helt tilfredsstillende eller, rettere sagt, i høj Grad utilfredsstillende. Som bekendt hviler Udskiftningen i vort Land paa Forordningen af 23. April 1781, men for de sønderjydske Landsdeles Vedkommende blev en tilsvarende Forordning givet allerede i 1770. Ikke desto mindre har Udskiftningsarbejdet ikke været fremmet ret stærkt i de sønderjydske Landsdele, navnlig ikke i den vestlige og sydlige Del. Dette hænger for en stor Del sammen med, at Arealerne benyttes paa en anden Maade, end det er almindeligt i de øvrige Dele af Kongeriget. Det er navnlig Græsningsbruget, som der indtager en fremtrædende Plads i Landbrugsvirksomheden, og hvor dette Brug er fremtrædende, er der i og for sig ikke noget til Hinder for, at en Ejendoms Arealer kan have en forholdsvis spredt Beliggenhed. Hvor man derimod gaar over til intensiv Udnyttelse af Agermarken, vil Driftsomkostningerne ved en spredt Beliggenhed af Arealerne blive alt for uforholdsmæssig store. For Tiden er Forholdet imidlertid det, at ved mange Ejendomme i Tønder Amt og for øvrigt ogsaa i andre Amter i de sønderjydske Landsdele, hvor navnlig Studeopdræt har haft en dominerende Betydning, kan den enkelte Landejendoms Arealer ligge spredt i et Antal af 20, ja, undertiden over 40 Smaastykker, og med Afstande, der ofte kan gaa op til eller endog overstige en gammel dansk Mil. En anden Aarsag til, at Jordfordelingen i de sønderjydske Landsdele ikke er tilfredsstillende, er sikkert den Omstændighed, at Befolkningstallet i lang Tid er gaaet tilbage, ogsaa for Landbefolkningens Vedkommende. Og i Forbindelse dermed har staaet en Jordfordeling, som ofte har givet Anledning til, at de Ejen-